

lig Sum af høist 40,000 Rind. Det vilde dog ikke være uoverkommeligt, det vilde dog være til at udrede. Nu veed jeg meget vel, at for det Første vil Udbyttet af de angrebne Dyr synke meget betydeligt, og for det Andet vil der ogsaa paa anden Maade have indirekte Tab, men Hovedsagen for os er naturligvis at holde Sygdommen ude af Hensyn til vor frie Export til England af levende Rvæg. Jeg vil dog her bemærke, at det er ikke rigtigt, naar man vil opstille vor Export af levende Rvæg til England som vort Agerbrugs vigtigste Udsørsel, som vort Agerbrugs Hovedeksportskilde; thi vor Export af levende Hornkvæg til England er ikke meget større end vor Export til Tydskland. Der har i de sidste Aar været udført omtrent 54,000 Stkr. til England og 44,000 Stkr. til Tydskland; men i de 54,000 til England er indbefattet den rimeligvis halve Snes Tusinde Dyr, der ere komne fra Sverige, saa at Udsørselen af danske Dyr kan ikke være saa synnerlig meget større til England end til Tydskland. Fremdeles: Udsørselen til England af levende Kreaturer er i Værdi kun $\frac{1}{4}$ af hele vor Udsørsel af Kreaturer, og den er kun $\frac{1}{4}$ af vor Udsørsel af Korn, $\frac{1}{3}$ af vor Udsørsel af Fødevarer og knap $\frac{1}{10}$ af vor hele Udsørsel af Landbrugsprodukter. Det er klart, at det er et meget stort og betydningsfuldt Spørgsmaal, men man maa ikke for at fremme Stemningen stille det op som det absolut vigtigste og eneste, der bærer hele vort Landbrug. Men det Afgjørende i denne Sammenhæng er, at, hvis vor Ret til at udføre levende Rvæg til England paa samme begunstige Maade som hidtil er absolut afhængig af, at der ikke opstaar smitsomme Sygdomme her i Landet, saa ikke blot hænger denne Ret i en Syraad, men den er i Længden absolut uholdbar. Dette gjælder ikke alene, hvis det antages, at den ondartede Lungeshyge kan opstaa spontant; men en Sygdom som Mund- og Kloveshyge opstaar af og til hist og her i Landet, og indføre vi til England et Dyr, der lider af Mund- og Kloveshyge, kunne vi være sikkre paa, at der ligesaa vist vil blive spærret af for os som, hvis vi indførte et Dyr, der led af den ondartede Lungeshyge. Nei, det, hvorpaa Hovedvægten maa lægges, er et overordentlig skarpt og energisk Veterinærtilsyn baade med vore Besætninger og først og fremmest med de Dyr, der exporteres, men den Vej, ad hvilken dette naas, er mindst af Alt, at der spærres af, og at man saa mener, at man kan lægge sig rolig til at sove. Den Udtalelse, som Professor Johnen henvendte til de danske Autoriteter, efterat han havde set deres Præparater, at

nu kunde de sove rolig, betragter jeg ikke som nogen meget stor Kompliment; jeg betragter den tværtimod som en noget tvivlsom. Men under alle Omstændigheder er den Vej, ad hvilken vi skulle kunne bevare vor Export til England den, at være sikkre paa, at vi ikke udføre et Dyr, som er smittet. Vi have fremfor Amerika, ligeoverfor hvilket Land England har lukket af, den overordentlig store Fordel, at vor Export er langt forvarigere. Dyrene ere kun tre Døgn underveis og staa et Døgn under Observation efter Ankomsten, og det er meget lidet sandsynligt, at Dyr, der ere bragte ombord i virkelig fuld sund Tilstand efter fire Døgns Forløb skulle kunne vise saadanne Sygdomme ved deres Ankomst. Men jeg vil yderligere fremhæve, at der foreligger Vidnesbyrd om, at den nuværende Ordning af dette Tilsyn fra vore Veterinærens Side med Hensyn til Exporten lader en Del tilbage at ønske. Der er forekommet her for nylig et Tilfælde af Svinethyus. Efterat Svinene havde bragt denne Sygdom til England, blev der fra det engelske Privy Council udstedt Forbud mod, at Hornkvæg maatte indføres i de Skibe, hvori disse angrebne Svin havde været. Dette Forbud blev udstedt den 8de September og er, saavidt mig bekendt, først kundgjort af Ministeriet den 22de September, altsaa 14 Dage efter, og i Mellemtiden have saadanne Skibe herfra medtaget Hornkvæg og altsaa overtraadt Englands Forbud. Jeg tror nok, at dette ikke vidner om nogen energisk Paapasselse med Hensyn til disse Spørgsmaal, der fremfor Alt træve en saadan. Jeg vil endelig sige, at hele den nuværende Ordning med Hensyn til Indførsel af Rvæg hertil Landet, kan man næstendels betegne som abberitisk. Vi have spærret fuldstændig af overfor Sverige, et Land, hvori der ikke er paavist et eneste Tilfælde af den ondartede Lungeshyge, skjøndt vi samtidig holde aabent overfor Norge og derved tillade, at der føres Rvæg fra Sverige over Norge til os, hvad der faktisk er sket, og endelig holde vi aabent overfor Tydskland, hvor Sygdommen ikke alene findes, men som er stærkt befængt. Den Betingelse, der stilles overfor Dyr, som det tillades at indføre fra Tydskland, er, at de skulle staa 3 Uger i Kvarantænen, medens samtidigt Regeringsautoriteterne paastaar, at hvis Kvarantænen overfor den ondartede Lungeshyge overhovedet skulde nytte noget, maatte den være 1 $\frac{1}{2}$ Aar! Jeg maa tilstaa, at overfor denne Ordning staar min Forstand fuldstændig stille. Jeg maa endnu tilføie, at, hvis Regeringen ophæver Forbudet mod Sverige, vil det være meget uheldigt, saafremt den, istedetfor at gjøre dette aabent og fuldt ud, skulde bestemme